

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu **P. K.**, bývajúceho v B., prechodne bývajúceho v B., zastúpeného JUDr. R. B., advokátom so sídlom v B., proti žalovanej **Slovenskej republike, v mene ktorej koná Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky**, so sídlom v Bratislave, Pribinova 2, **o náhradu škody**, vedenej na Okresnom súde Bratislava I pod sp. zn. 16 C 246/2005, o dovolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 10. februára 2009 sp. zn. 8 Co 258/2007, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie žalobcu **o d m i e t a .**

Žalovanej náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e

Krajský súd v Bratislave označeným rozsudkom potvrdil rozsudok Okresného súdu Bratislava I z 29. marca 2007 č. k. 16 C 246/2005-61, ktorým bol zamietnutý návrh žalobcu o náhradu škody spôsobenej mu nesprávnym úradným postupom v sume 135 110,-- Sk z dôvodu, že žalobca nepreukázal zákonné predpoklady vzniku zodpovednosti žalovanej za škodu, a to vznik a výšku škody, ani príčinnú súvislosť medzi tvrdeným nesprávnym úradným postupom a škodou a žalovanej náhradu trov odvolacieho konania nepriznal. Zmenu návrhu na začatie konania nepripustil s poukazom na ustanovenie § 95 ods. 2 O.s.p., keďže výsledky konania pred prvostupňovým súdom by nemohli byť podkladom pre konanie o zmenenom návrhu, o ktorom nekonal ani prvostupňový súd. Potvrdenie prvostupňového rozsudku vo veci samej odôvodnil jeho vecnou správnosťou. Stotožnil sa v plnom rozsahu s jeho odôvodnením, na ktoré poukázal a uviedol, že prvostupňový súd v potrebnom rozsahu zistil skutkový stav veci, keď vykonal pre rozhodnutie nevyhnutné a účastníkmi navrhnuté dôkazy a takto riadne zistený skutkový stav aj správne právne posúdil.

Proti tomuto rozsudku odvolacieho súdu podal dovolanie žalobca. Žiadal rozsudky oboch súdov nižších stupňov zrušiť a vec vrátiť prvostupňovému súdu na ďalšie konanie. Namietal, že mu bola odňatá možnosť pred súdom konať, keď odvolací súd rozhodol bez nariadenia pojednávania a nedoplnil dokazovanie vykonaním ďalších ním navrhnutých dôkazov. Podľa názoru dovolateľa bol krajský súd povinný nariadiť pojednávanie za účelom zopakovania, resp. doplnenia dokazovania o skutočnosti, ktoré môžu mať pre spravodlivé rozhodnutie vo veci význam.

Žalovaná vo vyjadrení k dovolaniu navrhla dovolanie žalobcu ako neprípustné odmietnuť, resp. zamietnuť ako nedôvodne podané.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.), po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.), riadne zastúpený (§ 241 ods. 1 O.s.p.), skúmal najskôr to, či tento opravný prostriedok smeruje proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť dovolaním (§ 236 a nasl. O.s.p.), a bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 1 O.s.p.) dospel k záveru, že dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, voči ktorému takýto mimoriadny opravný prostriedok nie je prípustný.

Podľa ustanovenia § 236 ods. 1 O.s.p. dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa.

V prejednáwanej veci odvolací súd rozhodol rozsudkom.

V zmysle ustanovenia § 238 O.s.p. platí, že ak dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, vydanému v tejto procesnej forme, je prípustné, ak je ním napadnutý zmeňujúci rozsudok (§ 238 ods. 1 O.s.p.) alebo rozsudok potvrdzujúci rozsudok súdu prvého stupňa, avšak len vtedy, ak odvolací súd v jeho výroku vyslovil, že je dovolanie prípustné, pretože po právnej stránke ide o rozhodnutie zásadného významu, alebo ak ide o potvrdenie rozsudku súdu prvého stupňa, ktorým súd prvého stupňa vo výroku vyslovil neplatnosť zmluvnej podmienky podľa § 153 ods. 3 a 4 (§ 238 ods. 3 O.s.p.).

V danej veci rozsudok odvolacieho súdu nevykazuje znaky rozsudku uvedeného v § 238 ods. 1 a 3 O.s.p., pretože nejde o zmeňujúci, ale o potvrdzujúci rozsudok, vo výroku ktorého odvolací súd nevyhlásil, že je dovolanie proti nemu prípustné a nejedná sa ani

o rozsudok, ktorým by bol potvrdený rozsudok súdu prvého stupňa, ktorým by súd prvého stupňa vo výroku vyslovil neplatnosť zmluvnej podmienky podľa § 153 ods. 3 a 4 O.s.p. Dovolanie nie je prípustné ani podľa ustanovenia § 238 ods. 2 O.s.p. z dôvodu, že dovolací súd vo veci doposiaľ nerozhodoval.

Ak je súdne konanie postihnuté niektorou z väd vymenovaných v ustanovení § 237 O.s.p., možno dovolaním napadnúť aj rozhodnutia vo veciach, pri ktorých je inak dovolanie z hľadiska § 238 O.s.p. vylúčené. Vzhľadom na zákonnú povinnosť (§ 242 ods. 1 veta druhá O.s.p.) skúmať vždy, či napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu nebolo vydané v konaní postihnutom niektorou z procesných väd uvedených v § 237 písm. a/ až g/ O.s.p., dovolací súd sa ďalej zaoberal otázkou, či nie je daná prípustnosť dovolania v zmysle tohto zákonného ustanovenia, teda či v danej veci nejde o prípad nedostatku právomoci súdu, spôsobilosti byť účastníkom konania, riadneho zastúpenia procesne nespôsobilého účastníka, o prekážku veci právoplatne rozhodnutej alebo už prv začatého konania, prípad absencie návrhu na začatie konania, hoci bol podľa zákona potrebný, prípad odňatia možnosti účastníkovi pred súdom konať a rozhodovania vylúčeným sudcom, či konania súdom nesprávne obsadeným. Existencia niektorej z vyššie uvedených väd však dovolacím súdom nebola v konaní zistená.

K tvrdeniu žalobcu, že postupom odvolacieho súdu mu bola odňatá možnosť konať pred súdom v zmysle ustanovenia § 237 písm. f/ O.s.p. tým, že odvolací súd prejednal vec bez nariadenia pojednávania a nezopakoval, resp. nedoplnil dokazovanie vykonaním ďalších ním navrhnutých dôkazov, treba uviesť, že podľa § 214 ods. 1 písm. a/ O.s.p. v znení účinnom od 15. októbra 2008, na prejednanie odvolania proti rozhodnutiu vo veci samej nariadi predseda senátu odvolacieho súdu pojednávanie vždy, ak je potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie. V ostatných prípadoch možno o odvolaní rozhodnúť aj bez nariadenia pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.).

Z dikcie ustanovenia § 214 ods. 1 písm. a/ O.s.p. vyplýva, že na prejednanie odvolania, ktoré smeruje proti rozhodnutiu vo veci samej, musí predseda senátu nariadiť pojednávanie, okrem iného aj vtedy, ak je potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie. Či v konkrétnom prípade je nevyhnutné zopakovať alebo doplniť dokazovanie, je však vecou úvahy odvolacieho súdu a nie účastníkov konania. Ak odvolací súd dospeje k záveru, že súd prvého stupňa náležitým spôsobom zistil skutkový stav veci a preto nie je potrebné

dokazovanie zopakovať alebo doplniť, nič mu nebráni (ak nejde o ostatné dva v zákone vymenované prípady) o odvolaní rozhodnúť bez nariadenia pojednávania.

V posudzovanej veci odvolací súd mal za to, že súd prvého stupňa zistil úplne skutkový stav veci a že dospel na základe vykonaných dôkazov k správnym skutkovým zisteniam. Nepovažoval preto za potrebné súdom prvého stupňa vykonané dokazovanie zopakovať alebo dokazovanie doplniť, o čom rozhodnúť je v jeho plnej kompetencii. Keďže nešlo ani o prípady uvedené pod písm. b/ a c/ ustanovenia § 214 ods. 1 O.s.p., nemožno mu vyčítať, že jeho postup, keď prejednal odvolanie bez nariadenia pojednávania, bol v rozpore so zákonom.

Pokiaľ dovolateľ videl odňatie možnosti konať pred súdom aj v tom, že odvolací súd nevykonal ním navrhnuté dôkazy, dovolací súd uvádza, že súd pri vykonávaní dokazovania nie je viazaný návrhmi účastníkov konania a nemá povinnosť všetky navrhnuté dôkazy vykonať. Nevykonanie všetkých navrhnutých dôkazov nie je vadou spôsobujúcou účastníkovi odňatie možnosti konať pred súdom, pretože v zmysle ustanovenia § 120 ods. 1 veta druhá O.s.p. je vecou súdu, aby rozhodol, ktoré z navrhovaných dôkazov vykoná. Toto oprávnenie súdu sa neviaže na návrhy účastníka konania.

Na základe uvedeného dovolací súd dospel k záveru, že odvolací súd postupoval v zmysle príslušných zákonných ustanovení, pri prejednávaní veci procesne nepochybil a svojim postupom preto žalobcovi neodňal možnosť konať pred súdom podľa § 237 písm. f/ O.s.p.

Nakoľko prípustnosť dovolania v danom prípade nemožno vyvodiť z ustanovenia § 238 O.s.p. a v dovolacom konaní neboli zistené ani dôvody prípustnosti uvedené v ustanovení § 237 O.s.p., Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie žalobcu podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p. ako dovolanie smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému je tento opravný prostriedok neprípustný, odmietol. Pritom, riadiac sa právnou úpravou dovolacieho konania, nezaoberal sa napadnutým rozsudkom odvolacieho súdu z hľadiska jeho vecnej správnosti.

V dovolacom konaní procesne úspešnej žalovanej vzniklo právo na náhradu trov dovolacieho konania proti žalobcovi, ktorý úspech nemal (§ 243b ods. 5 O.s.p. v spojení

s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p.). Najvyšší súd Slovenskej republiky jej však náhradu trov dovolacieho konania nepriznal, nakoľko jej žiadne trovy nevznikli.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 16. novembra 2011

JUDr. Ladislav G ó r á s z, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia : Bc. Patrícia Špacírová